

der ere stillede, ere jo ellers ingenlunde urimelige, naar der overhovedet skal være Tale om, at man skal støtte Kirken. For de velhavende drejer det sig om et Maksimum paa 1 pro mille, det vil altsaa sige, at en Mand, der har 5,000 Kr., kan som Maksimum komme til at svare 5 Kr. til Kirken ved denne Ligning, og for den fattigere er det endda mindre, for den, der har 1,000 Kr. i Indtægt, kan Maksimumsbidraget blive højest 40 Øre, og for den, der kun har 800 Kr., bliver det 20 Øre; med den Opkrævning, der var i Forfjor, drejede det sig for disse sidste endda kun om 10 Øre. Der kan ikke være Tale om, at dette er et Tryk paa Befolkningen.

Jeg vil sige, at hvis det var indtraadt, som man frygtede for, da Loven for 5 Aar siden blev given, nemlig at den skulde svække Offervilligheden til ad privat Vej at hjælpe paa Kirkenøden her i Byen, saa var der noget særlig betænkelig ved denne Lovs Bestemmelser. Men denne Frygt synes ikke at have vist sig begrundet. Det var denne Frygt, der den Gang, som det ærede Medlem ogsaa nævnte, fremkaldte en Adresse fra Kirkefonden og Anmodninger, som han sagde, særlig fra Nazaret Sogn og et og andet af de andre Smaasogne, om, at de Menigheder, der selv kunde og vilde udrede Udgiften til deres Kirkers Drift og Vedligeholdelse, maatte blive fri for denne Ligning. Imidlertid siger det sig selv, at en saadan Fritagelse ikke let lader sig praktisere; jeg tvivler saaledes om, at man kunde gaa den Vej at fritage enkelte Sogne for Ligningen, man maatte gøre den Indrømmelse overfor alle de Sogne, der vare villige til at udrede Udgifterne til deres Kirkers Drift selv. Men derved vilde man jo blot komme bort fra det, der er Tanken i Loven, naar man saaledes sagde til de Sogne, der selv helt vilde bære alle Udgifterne til Kirken, at dem skulde der ikke paalægges nogen Ligning, og det vilde jo ogsaa føre til, at de Beboere i disse Sogne, som ikke vare med til at bære de frivillige Bidrag, vilde blive helt fritagne for en Ligning, der ramte hele den øvrige By. Disse Sogne vilde derved blive en Slags Skattely overfor kirkelige Bidrag. Det var maaske muligt, at man kunde ordne det saaledes, at Beboerne af et saadant til Selvhjælp forpligtet Sogn blev fri for Ligningen, naar de kunde godtgøre, at de til deres Kirkes Drift ad frivillig Vej havde givet mere end det Beløb, der kunde kræves af dem gennem Ligningen; jeg tvivler imidlertid om, at selv de paagældende Menighedsmed-

lemmer vilde sætte Pris paa en saadan Fritagelse, og jeg tror ogsaa, det var rigtigt, at man ikke kom ind paa en saadan Ordning. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at det foreliggende Forslag er hensynsfuldt overfor største Delen af de københavnske Skatteydere. Det er ikke større Beløb, der er Tale om, der er ikke Tale om noget alvorligt Tryk, saa jeg maa for mit Vedkommende anbefale Forslaget.

Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og ogsaa det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) ønskede, at denne Forpligtelse til at høre Kommunalbestyrelsen og indhente dens Betænkning skulde forandres til, at Kommunalbestyrelsens Anbefaling skulde foreligge, saa kan jeg ikke tro, at han vil kunne faa et saadant Ønske opfyldt, thi man er jo ganske sikker paa, at med den Kommunalbestyrelse, vi i Øjeblikket have, vil man ikke let faa nogen Anbefaling, den vil ikke have noget imod at se Kirkerne forfalde, det er jeg overbevist om, saa derfor tvivler jeg paa, om at det vilde være praktisk at lade Ligningen afhænge af Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Derimod er det et ganske beskedent Ønske, at Københavns Kommunalbestyrelse maa blive fri for at afgive Betænkning. Jeg forstaar ikke, at den kan ønske det, men jeg ser ikke, der kan være noget i Vejen for at gaa ind paa det. Med disse Par Ord skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget.

Berntsen: I Anledning af, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), skal jeg udtale, at, ihvorvel jeg erkender, at den gældende Lov af 15. Maj 1903 om Ligning af Bidrag til Sognekirker i København trænger til en Revision, mener jeg ikke, at Tidspunktet dertil er belejligt af den simple Grund, at vi som bekendt staa overfor en Afløsning af Tienden her i Landet, og at der, naar denne Afløsning er tilendebragt, jo bliver et stort Antal selvejende Kirker rundt omkring i Landet, for hvilke Lovgivningsmagten selvfølgelig maa træffe en anden Ordning end den, der nu er gældende i Henhold til Bestemmelserne i Danske Lov. Jeg mener derfor, at naar det Tidspunkt foreligger, er det Tid at tage Spørgsmaalet om en Revision af den her foreliggende Lov under Overvejelse saavel som de store Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har